

Svar (15/5 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Sundhedsministeriet har forelagt spørgsmålet for Sundhedsstyrelsen, der har afgivet følgende svar, hvortil jeg kan henholde mig:

»Cisordinol er et almindeligt anvendt lægemiddel tilhørende gruppen af såkaldte neuroleptika.

Den registrerede indikation er: psykotiske tilstande, bortset fra depressioner. Ikkepsykotiske tilstande præget af angst, uro og søvnløshed.

I en lang række tilfælde vil det være velgrundet at anvende cisordinol til ældre mennesker på plejehjem. En sådan anvendelse forudsætter i hvert tilfælde en konkret vurdering af den pågældende persons psykiatriske tilstand og en afvejning af fordele og ulemper ved behandlingen.«

Spm. nr. S 2223

Til socialministeren (10/5 96) af:

Tove Fergo (V):

»Hvad har ministeren tænkt sig at gøre med hensyn til at kulegrave økonomien i Tvinds småskoler?«

Begrundelse

Når det nu ved Rigsrevisionens beretning har kunnet fastslås om skolesamvirket Tvind, at der har været uregelmæssigheder i regnskabet, ville det være en naturlig følge, at Socialministeriet foretager en kulegravning af småskolernes økonomi, da de henhører under bistandslovens § 33.

Svar (17/5 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg må indledningvis gøre opmærksom på, at staten ikke deltager i finansieringen af anbringelser af børn og unge i opholdssteder godkendt efter bistandslovens § 66. Det er derfor vanskeligt for mig at se, med hvilken adkomst jeg skulle kunne iværksætte en økonomisk undersøgelse af de såkaldte småskoler, som måtte være godkendt efter bistandslovens § 66.

Jeg kan oplyse, at reglen i bistandslovens § 66 fordrer en individuel godkendelse af det enkelte opholdssted for børn og unge. Efter denne bestemmelse er det den stedlige kommune, der har kompetencen til at meddele godkendelse til et opholdssted som egnet til at modtage børn og unge, der skal anbringes uden for hjemmet.

Efter såvel de retningslinjer, som Socialministeriet har fastlagt for godkendelse af opholdssteder, som de retningslinjer, der er fastlagt af Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen efter ønske fra kommunerne, bør der ved godkendelsen af de opholdssteder, der opererer med et budget, ske en vurdering af økonomien for det enkelte opholdssted.

I de kommunale organisationers vejledning, som er mere specifik end Socialministeriets, der vedrørende budget og regnskab bl.a. anfører følgende:

»En gang årlig godkendes opholdsstedets budgetramme og månedspris pr. barn/ung.

I forbindelse med godkendelse af budget og regnskab anbefales en belægningsprocent på 95. Et eventuelt overskud benyttes til at nedbringe taksten det efterfølgende år.

Opholdsstedet skal overholde de budgetmæssige forudsætninger, hvorunder godkendelsen er givet.

Kommunen godkender antallet af medarbejdere i opholdsstedet i forhold til antal børn/unge ud fra en konkret vurdering af opholdsstedets tilbud og børnenes/de unges behov.

Tilsynet påser endvidere, at der ikke sker formueakkumulering.«

Jeg kan ikke se nogen grund til at betvivle, at de kommuner, der står over for at skulle godkende/føre tilsyn med et allerede godkendt opholdssted, ikke skulle følge de anvisninger, der er givet af Socialministeriet og de kommunale organisationer.

Efter min opfattelse kan der endvidere med hensyn til opholdsstederne siges at være to instanser, der vurderer det enkelte opholdssteds økonomi. Den kommune, der står for godkendelsen, ser på budget og regnskab, og den kommune, der anbringer børn i opholdsstedet, ser på, om tilbudet svarer til pladsprisen.

Jeg vil afslutningsvis give udtryk for den opfattelse, at med henvisning til ovenstående måtte en gennemgang af de enkelte småskolers økonomiske grundlag være at betragte som en revurdering af den godkendelse, som den pågældende kommune allerede har foretaget. En sådan eventuel fornyet gennemgang af et